

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 143

16 Ὀκτωβρίου 2004

Οἱ βιαστές τῆς ἐλευθερίας μας

Μέ ἔκδηλο τό αἶσθημα τοῦ τρόμου συναντᾶμε, σέ κάθε μας βῆμα, τοὺς βιαστές τῆς ἐλευθερίας μας. Καί, μέ ἀνεξήγητη ἐπιπολαιότητα καί βιασύνη, ὑπογράφουμε τό συμβόλαιο τῆς αἰχμαλωσίας μας. Σκύβουμε δουλικά τό κεφάλι. Παραδίνουμε, ἄνευ ὄρων, τά διαπιστευτήρια τῆς προσωπικότητάς μας. Καί μπαίνουμε στό βηματισμό τῆς ἀπρόσωπης μάζας.

Οἱ βιαστές τῆς ἐλευθερίας μας δροῦν, ἀνεμπόδιστα καί ἀνεξέλεγκτα. Ὡς ὑπεροχικοί μοχλοὶ τῆς σύγχρονης ἱστορικῆς ἀνέλιξης. Καί ὡς ἐξουσιαστικοὶ διαχειριστές τῆς ψυχῆς καί τοῦ κορμιοῦ τοῦ ἀνώνυμου πλήθους. Σχεδιάζουν μέ κρυφή προοπτική τή διόγκωση τῆς δικῆς τους δύναμης ἢ τήν ὑπεραύξηση τοῦ ὕλικου τους κέρδους. Κουρδίζουν, μέ τόν ἀέρα τοῦ ἐπιδέξιου χειριστή, τήν καλοστημένη μηχανή τῆς μαζικῆς πληροφόρησης. Καί διαφημίζουν, μέ ἐπίκουρο τόν κατάλληλο φωτισμό καί τά παραπλανητικά τρίκ, τό σχῆμα τῆς ἰδεολογικῆς ὑποδομῆς τους καί τό «ἐκσυγχρονισμένο» πολιτιστικό τους ἐμπόρευμα.

Κατά καιροὺς διολισθαίνουν στοὺς πάγκους τῆς ἐνημέρωσης οἱ ταυτότητες καί τά τεχνάσματα κάποιων βιαστῶν τῆς ἐλευθερίας

μας. Ἡ δημοσιοποίηση δέν πιστώνεται στίς ἀρχές τῆς ἐλευθέρης διακίνησης τῶν πληροφοριῶν καί στίς ἐπίσημες διακηρύξεις γιά τήν ἀξία καί τήν ἰσότητα τῶν προσώπων. Ἐκπορεύεται εἴτε ἀπό τήν ὑπεροψία τῶν βιαστῶν καί τήν ὑπερτροφική διάθεσή τους γιά προβολή, εἴτε ἀπό τό αἰφνίδιο ξέσπασμα τοῦ πλήθους, πού, ἀναπάντεχα, βιώνει τόν πνιγμό, καί ἐκτοξεύει, πρὸς κάθε κατεύθυνση, τήν ὀργή του. Ἔτσι, ἀκούγονται συγκροτήματα καί ὀνόματα, μυστικά κλάμης καί «δῆθεν» πολιτιστικά ἐργαστήρια, πού μεθοδεύουν, «ἐν κρυπτῷ» τήν αἰχμαλωσία μας καί ἐκμεταλλεύονται ἄγρια τήν ἀναγκαστική προχώρησή μας στίς δομές τους καί στά προγράμματά τους.

Ταυτόχρονα, σέ κάποιες σχισμές τῆς κατεστημένης διαφημιστικῆς ἐπένδυσης, ἀνακαλύπτουμε τούς σχεδιαστές καί τούς ἐκτελεστές τῆς καταπίεσής μας. Τούς δόλιους στρεβλωτές τῶν ἐντυπωσιακῶν συνθημάτων, πού ἐκπέμπουν οἱ διεθνεῖς Ὅργανισμοί. Τούς ὀργανωτές τῆς ἀνίερης, καταιγιστικῆς προπαγάνδας. Τούς ἐκμεταλλευτές τῶν πόθων μας καί τῶν ὀραμάτων μας. Εἶναι ἓνας ἐσμός καμουφλαρισμένων βιαστῶν τῆς θρησκευτικῆς, τῆς κοινωνικῆς καί τῆς πολιτιστικῆς ἐλευθερίας μας. Τοῦ δικαιώματος καί τῆς δυνατότητας νά βλαστήσουμε, σέ κλίμα ἐλευθερίας, νά ἀνθοφορήσουμε καί νά καρποφορήσουμε τούς καρπούς τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος καί τά χαρίσματα τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Τούς διακρίνουμε καί τρομάζουμε. Ἀνθρώποι δεμένοι καί ἱεραρχημένοι στή μαφία τῆς πολλαπλῆς σκοπιμότητας. Ὅργανωτές τοῦ παγκοσμιοποιημένου τέρατος. Κυρίαρχοι μοχλοί τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Φτιαχτά καί κίβδηλα εἰδῶλα τῆς ὁμογενοποιημένης, μετανεοτερικῆς σκηνῆς.

Καί ὅλοι αὐτοί, «ἐν χορῷ», μᾶς ἀναγκάζουν νά προδώσουμε τήν ἰδιαιτερότητά μας, τόν κληρονομημένο πλοῦτο, τίς καταξιωμένες ἐμπειρίες μας καί νά προσδεθοῦμε στό ἄρμα τους. Στό λεωφορεῖο τοῦ φτηνοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς λατρείας τοῦ ἐφήμερου, τῆς ὑπερύψωσης τῆς σάρκας πάνω ἀπό τήν καθέδρα τοῦ πνεύματος. Μὲ ἓνα λόγο, νά γίνουμε ὑπηρέτες τῶν ἱμπεριαλιστικῶν στόχων τους καί μεταφορεῖς πλούτου στίς ὑπερτροφικές, πολυεθνικές ἐπιχειρήσεις τους. Νά φορέσουμε ἐμεῖς τίς χειροπέδες, γιά νά διαφεντεύουν ἐκεῖνοι τή ζωή μας. Νά εὐτελιστοῦμε καί νά σβήσουμε ἐμεῖς, γιά νά μεσουρανήσει τό δικό τους ἄστρο.

Τραγική ἀναμέτρηση σέ ἓνα σχῆμα ζωῆς, πού φιλοδοξεῖ νά τιτλοφορεῖται ἐκσυγχρονισμένο καί πολιτιστικά ὑπερυψωμένο.

Σ
Κ
Α
Ν
Δ
Α
Λ
ΟΜ
Π
Ε
Ζ
Ε
Ν
Ι
Τ
Η

Κατηγορώ δημόσια τό Χριστόδουλο! (3)

ὁ ἔντιμος διαχειριστὴς τῆς βαρύνουσας ἐκκλησιαστικῆς ὑπευθυνότητος, οὐδέποτε στέργουν νὰ παραχωρήσουν στὸν ἑαυτὸ τοὺς δικαίωμα διαπλοκῆς ἢ διαπραγμάτευσης μέ τὴν «κεκραγμένη» καὶ ἀδιάντροπη διαφθορά. Μήτε καὶ σὰν πειρασμικὸ λογισμό δέν ἀποδέχονται καὶ δέ συζητοῦν τό ἐνδεχόμενο νὰ ἐκβιάσουν τὴν ἀρχιερατικὴ τοὺς συνείδηση, νὰ ποδοπατήσουν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, πού θέσπισαν μέ τὴ σοφία τοὺς καὶ μέ τὴ φωτισμένη πνευματικὴ τοὺς διαίσθηση οἱ κορυφαῖοι Πατέρες μας. Θεωροῦν ἀδιανόητο νὰ παρακάμψουν ἢ νὰ προδώσουν τίς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρκους, πού ἔδωσαν μπροστά στὴ συναγμένη Ἐκκλησία, γιὰ νὰ καλύψουν τίς φαῦλες πράξεις τῶν φίλων τοὺς ἢ γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀπειλούμενη ἀποκά-

λυψη δικῶν τοὺς ἀνομολόγητων πομπῶν. Μένουν πάντοτε ἀσυμβίβαστοι. Πάντοτε ἀκέραιοι. Πάντοτε εὐθυγραμμισμένοι στό γράμμα καὶ στό πνεῦμα τῶν θεσμικῶν τοὺς ὑποχρεώσεων. Πάντοτε ἐγγυητές τῆς Ἱεροκανονικῆς τάξης καὶ τῆς ἀσκίαστης διαφάνειας. Περιεχόμενο καρδιάς καὶ προδιαγραφὴ διακονίας τοὺς μένει, κατὰ τρόπο ἀπαράβατο, ἡ μαρτυρία συνείδησης τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, τοῦ Παύλου: «Ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μή περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (Β' Κορινθ. δ' 4).

Ο Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, κατά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνεκδιήγητου σκανδάλου Μπεζενίτη, (πρός γενική ἀπογοήτευση), ἀποδείχτηκε διάτρητος. «Παίκτης» «ἐν οὐ παικτοῖς». Διαχειριστής τῶν μαργαριτῶν τῆς Ἐκκλησίας, «*κεχραμέναις παλάμαις*». Βιαστής τῶν Κανόνων τῆς χρηστῆς Ἐπισκοπικῆς διακονίας, «*κεκαυτηριασμένος τήν ἰδίαν συνείδησιν*» (Α΄ Τιμοθ. δ' 2). Συνοδοιπóρος, σύμμαχος, συνεργός καί συνυπεύθυνος μέ τόν κυρίως ὑπόλογο, τόν κατηγορούμενο γιά διαστροφή τῆς ἀνδρικῆς του ταυτότητας. Σέ σχέση ἀνεπίτρεπτης καί ἀπαράδεκτης διαπλοκῆς μέ τό ρασοφόρο, πού πρόδωσε τή φύση του καί τή χαρισματική ἀρχιερωσύνη του καί κατάντησε δέκτης τῆς καθολικῆς κατακραυγῆς καί τῆς εὐρηματικότητας χλεύης.

Σκοτεινές διασυνδέσεις καί ὑποπτοι ὑπολογισμοί ὕφαιναν τίς ἀντιδράσεις τοῦ Χριστόδουλου καί κατέστρωσαν τόν πίνακα τῶν μεθοδεύσεών του, γιά τήν ἐπικάλυψη τοῦ «ᾠζοντος» βόθρου. Ὅλοι περίμεναν, ἦ, ἀκριβέστερα, ὅλοι διατύπωναν μέ ἔμφαση τήν ἀπαίτηση, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ πρόεδρος τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων, νά κινήσει, μέ κάθε σπουδή καί μέ διαδικασίες ἀδι-αμφισβήτητης διαφάνειας, τό μηχανισμό τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης. Καί νά δικάσει, σέ ἀνοιχτή δίκη, τόν κατηγορούμενο ἀρχιερέα. Νά κληθοῦν οἱ κατήγοροί του, νά καταθέσουν ἐλεύθερα καί ὑπεύθυνα. Νά προσέλθουν καί οἱ μάρτυρες τῆς υπεράσπισής του, γιά νά ξαναχτίσουν, ἂν τό κατόρθω-ναν, μέ ἐπιχειρήματα πειστικά, τό γκρεμισμένο καί θρυμματισμένο ἀνδρι-άντα τοῦ ἡγετικοῦ στελέχους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Καί τό Δικα-

στήριο νά ἀποφανθεῖ, δίχως τήν ἐκβιαστική παρέμβαση τοῦ «προκαθήμε-νου»(!) καί δίχως τίς δεσμεύσεις σέ σκοπιμότητες, πού σύρουν καί διασύ-ρουν καί ἐξευτελίζουν τήν ἀρχιερατική ἀξιοπρέπεια.

Ὁ Χριστόδουλος περιφρόνησε, προκλητικά, τήν ἀπαίτηση τοῦ ἐκκλησια-στικοῦ πληρώματος. Καί πάλεψε, ἀπεγνωσμένα, μέ σοφίσματα καί μέ τεχνάσματα, νά διαπεράσει τή θύελλα τῆς λαϊκῆς ὀργῆς, σφιχταγκαλισμέ-νος μέ τόν «κραγμένο» συνάδελφό του. Πίστεψε, πώς ὁ καλύτερος σύμμαχός τους (ὁ δικός του καί τοῦ κατηγορού-μενου) εἶναι ὁ χρόνος. Ἡ μακρά διαδρομή, καθώς ἀποδεκατίζει τόν ἀντιδραστικό, λαϊκό ὄγκο μέ τήν ἀρρυθμία, πού ἐπιφέρει ἡ κόπωση καί σκιάζει τά τραγικά γεγονότα μέ τόν πέπλο τῆς λήθης.

Ο πρόεδρος τῆς Συνόδου Χριστό-δουλος, πρίν ἐμφανίσει τή δική του καταγγελία στούς Συνέδρους ἐκείνης τῆς περιόδου, μέτρησε καί ξαναμέτρη-σε τά κουκιά του. Προσπάθησε, μέ πλάγιο τρόπο καί μέ «*δῆθεν*» ἐμπιστευ-τικές συνεννοήσεις, νά διακριβώσει πόσοι ἀπό τούς Συνοδικούς θά τόν ἀκολουθοῦσαν, ἂν ἀπό τήν ἀρχή πρό-τεινε τήν «ἀνευ ἐρεύνης» παραπομπή τῆς καταγγελίας στό ἀρχεῖο. Ἡ καταμέ-τρηση αὐτή δέν τοῦ ἔδωσε φτερά. Ὁ εἰσηγητής, πού εἶχε ἀναλάβει τήν πα-ρουσίαση τοῦ σκανδάλου Μπεζενίτη στή Συνοδική διάσκεψη, ἦταν κατηγο-ρηματικός. Μετά ἀπό προσεκτική με-λέτη τῶν στοιχείων, πού εἶχε στά χέ-ρια του, εἶχε καταλήξει καί ἦταν ἔτοι-μος νά προτείνει τό διορισμό τακτικοῦ ἀνακριτῆ, γιά δικαστική διερεύνηση,

σέ πλάτος καί βάθος, τοῦ ὅλου θέματος. Καί ἡ πλειοψηφία τῶν Ἱεραρχῶν, πού ἀπάρτιζαν τή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο τῆς περιόδου ἐκείνης, δέν ἦταν πρόθυμοι νά διαφοροποιηθοῦν ἀπό τή γραμμή τοῦ εἰσηγητῆ καί νά ὑποστηρίξουν τό νερόπλυμα τοῦ ἀρχιερατικοῦ «ἄγους».

Αὕτῃ τῇ στέρεῃ ἐμμονῇ τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου στήν ἀνάγκη διορισμοῦ τακτικοῦ ἀνακριτῆ καί στήν ὁμαδοποίηση τῶν ψήφων τους, προσπάθησε νά τήν παρακάμψει ὁ Χριστόδουλος μέ ἄλλο τρόπο. Μέ τή μεθόδευση ἀπανωτῶν ἀναβολῶν.

Σέ πρώτη φάση, καθυστέρησε ἀνεπίτρεπτα νά ἐγγράψει στήν ἡμερήσια διάταξη τοῦ Σώματος τήν καταγγελία κατά Μπεζενίτη. Ἀπό τίς 17 Ἀπριλίου, πού ὑποβλήθηκε ἡ καταγγελία, τήν ἔφερε πρὸς συζήτηση μόλις στίς 31 Μαΐου. Ἄφησε, δηλαδή, νά τρέξει χρόνος 45 ἡμερῶν. Ἡ καθυστέρηση αὐτῇ εἶχε τή σκοπιμότητά της. Ὁ Ἰούνιος εἶναι ὁ μόνος καλοκαιρινός μήνας, πού συνεδριάζει ἡ Σύνοδος. Ὁ Ἰούλιος εἶναι ὁ μήνας τῶν διακοπῶν. Καί, κατά τόν Αὐγουστο γίνεται μόνο μιά συνεδρίαση, στό τέλος τοῦ μήνα, δίχως ἐνασχόληση μέ σοβαρά θέματα, ἀλλά μέ μόνη σκοπιμότητα τήν ὑπογραφή τῶν πρακτικῶν τῆς προηγούμενης Συνεδρίας. Καί οἱ Συνοδικοί ἀπολύονται. Τήν πρώτη Σεπτεμβρίου ἀρχίζει ἡ νέα Συνοδική περίοδος καί ἡ θητεία τῶν νέων Συνοδικῶν. Ἡ χρονική συντυχία μέ τό τέλος τῆς Συνοδικῆς περιόδου, ἔδινε στόν κ. Χριστόδουλο τήν εὐχέρεια νά τραβήξει τή συζήτηση τοῦ θέματος ἴσαμε τήν ἀλλαγὴ τῶν προσώπων. Καί τόν ὀπλιζε μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι στόν κα-

τάλογο τῶν νέων Συνοδικῶν μελῶν θά εὑρίσκε περισσότερους συνοδοιπόρους.

Στό μεταξύ διάστημα οἱ ἐφημερίδες καί οἱ τηλεοράσεις ὀργιάζαν. Οἱ διάλογοι τοῦ κατηγορούμενου Μητροπολίτη μέ τόν ἐραστή του φωτίζονταν καί ξαναφωτίζονταν καί ὑπομνηματίζονταν μέ σχόλια, πού βρώμιζαν τά ράσα ὅλων τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ὅλων τῶν ἀγνῶν καί ἀδιάβλητων λειτουργῶν τοῦ Μυστηρίου τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Οἱ πάντες ἐπεξεργάζονταν τίς ποικίλες δημοσιογραφικές ἀναφορές καί συγκροτοῦσαν ἄτυπα δικαστήρια, γιά νά κολάσουν τό σκάνδαλο. Οἱ πιστοὶ ἔκλεγαν, μέ δάκρυ καυτό. Οἱ ἄπιστοι κάγχαζαν καί ἔρριχναν τίς αἰσχρές τους ἀποτιμήσεις πάνω σέ ὅλα τά πλουμισμένα ἀρχιερατικά ὠμόφορα.

Ὁ Χριστόδουλος ἔκανε πῶς δέν ἄκουγε. Καί καμωνόταν, πῶς ἄλλα, ἐπείγοντα θέματα, ἔχουν προτεραιότητα καί πρέπει νά εἰσαχθοῦν, πρὶν ἀπό τό φάκελλο Μπεζενίτη, στή διάσκεψη τῆς Συνόδου.

⊠ ⊠ ⊠

Μετά ἀπό 45 μέρες καί ἐνῶ ὁ ὀρμαγδὸς ἔσειε τό Συνοδικό Μέγαρο, ὁ φάκελλος ἀνοίξε μπροστά στοὺς Συνοδικoὺς Συνέδρους. Οἱ πολλοὶ σκέπασαν τό πρόσωπο ἀπὸ ντροπὴ καί τάχτηκαν ἀνεπιφύλακτα μέ τήν ἀποψη τοῦ εἰσηγητῆ. Καί, μάλιστα, μέ τόν ὑπομνηματισμό, ὅτι ὁ διορισμός τοῦ ἀνακριτῆ πρέπει νά γίνε ἀμέσως, πρὶν ὁ διασυρμός πνίξει καί τὰ ἀρχιερατικά σκύβαλα καί τόν καθαρὸ σίτο.

Τήν ἐπιμονή τους τήν ἔκαμψε καί τήν παρέκαμψε ὁ Χριστόδουλος μέ ἓνα ἄλλο τέχνασμα. Κάλεσε τόν κατηγο-

ρούμενο νά δώσει ἐξηγήσεις. Ἐκεῖνος ἐμφανίστηκε αὐθημερόν. Καμώθηκε τόν ὀργισμένο. Ἐπλεξε τήν ἀπολογία του μέ ἰσχυρισμούς, πού ἀλληλογρονθοκοποῦνταν καί ἀλληλοσφάζονταν. Ἀπό τό ἓνα μέρος ἰσχυρίστηκε, πώς τό περιεχόμενο τῶν κασετῶν ἀποτελεῖ ἰδιωτική συνομιλία του καί ἄρα προσωπικά του δεδομένα, καί ἐκεῖνοι, πού παραβίασαν τόν ἰδιωτικό του βίο ἔκαναν πράξη κολάσιμη. Καί ἀπό τό ἄλλο μέρος εἶπε, πώς οἱ κασέτες ἔχουν ὑποστῇ ἐπεξεργασία φωνομοντάζ ἀπό ἀνθρώπους, πού τόν ἐχθρεύονται, μέ πρόθεση νά τόν ἐκθέσουν καί νά τόν διασύρουν καί ὅτι θά προσφύγει ἄμεσα στή Δικαιοσύνη καί θά ζητήσει τήν παραδειγματική τιμωρία καί ἐκείνων, πού ἔκαναν τήν ἀτιμία τοῦ φωνομοντάζ καί ἐκείνων, πού ἔφεραν στή δημοσιότητα τίς κασέτες.

Τώρα, πόσο μπορεῖ νά συνυπάρξει καί νά συμποβληθεῖ ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τό περιεχόμενο τῶν κασετῶν ἀποτελεῖ προσωπικά δεδομένα, πού σημαίνει ὁμολογία γνησιότητας καί ἡ καταγγελία, ὅτι ἀποτελεῖ πλαστογράφηση τῆς φωνῆς του καί φωνομοντάζ, αὐτό θά παραμείνει ἄλυτο πρόβλημα.

Τήν τεχνητή ἀντεπίθεση τοῦ κατηγορούμενου ἐναντίον τῶν «ὑποτιθέμενων» συκοφαντῶν του τήν ἐκμεταλεύτηκε ὁ Χριστόδουλος καί πρότεινε στή Σύνοδο νά τοῦ δοθεῖ μηνιαία προθεσμία, γιά νά καταθέσει μηνύσεις καί ἀγωγές σέ βάρος ἐκείνων, πού ὑπέκλεψαν τίς τηλεφωνικές, προσωπικές συνομιλίες του ἢ μοντάρισαν(!!!) τοὺς πλαστούς(!!!) διαλόγους.

Ἡ ἀρχιεπισκοπική αὐτή πρόταση καί ἡ ἀπόφαση, πού ἀκολούθησε, θά μείνουν στήν ἱστορία μέ τήν ἔνδειξη

τῆς πρωτοτυπίας καί τῆς μοναδικότητος. Δέν πιστεύω, πώς θά καταφέρει κανεῖς νά ἀνακαλύψει τήν ὁμοιά της στήν ἔκταση τῆς οἰκουμένης καί στή διαδρομή τοῦ χρόνου ἀπό τήν προϊστορία ἴσαμε τήν ἐποχή μας. Ὅσο καί ἂν ψάξει ἓνας ἐρευνητής, δέ θά βρεῖ Δικαστήριο, πού ἀναβάλλει τή διερεύνηση μιᾶς καταγγελίας, γιά νά δώσει χρόνο στόν κατηγορούμενο νά συντρίψει δικαστικά τόν κατήγορό του. Ὅλα τὰ Δικαστήρια τοῦ κόσμου, στίς πολιτισμένες καί στίς ἀπολίτιστες χώρες καί σέ ὅλες τίς φάσεις τῶν δικαστικῶν μεταλλαγῶν, ἡ ὁποιαδήποτε καταγγελία παίρνει τό δρόμο τῆς διερεύνησης καί τῆς ἐπαλήθευσης. Καί ἂν ὁ κατηγορούμενος θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀδικημένο ἢ συκοφαντημένο, ἔχει ὅλο τό δικαίωμα, νά προσφύγει, παράλληλα, στό ἴδιο ἢ σέ ἄλλο Δικαστήριο καί νά ζητήσει τήν ποινική δίωξη τοῦ συκοφάντη του. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρωτοτυπώντας, φρενάρισε τίς διαδικασίες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί, μάλιστα, σέ ὑπόθεση τόσο εὐαίσθητη καί τόσο προκλητική τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος, περιμένοντας τήν ἀντεπίθεση τοῦ κατηγορούμενου.

⊠ ⊠ ⊠

Τό περίεργο εἶναι, ὅτι ὁ μήνας πέρασε καί μήτε μηνύσεις κατατέθηκαν μήτε ἀγωγές. Ὁ κατηγορούμενος Μητροπολίτης Μπεζενίτης δέν τόλμησε νά ὑλοποιήσει τήν ὑπόσχεση-ἀπειλή, μέ τήν ὁποία προσπάθησε νά ξεφύγει ἀπό τήν ἀρπάγη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καί ἀπό τή βαρειά ἐπιτίμηση, πού ἐπιβάλλουν στίς ἀνάλογες περιπτώσεις οἱ Ἱεροί Κανόνες. Μόνο, στό τέλος τοῦ μήνα, ἔστειλε μιά ἐπι-

στολή στη Σύνοδο, ανακοινώνοντας, ότι, με συμβολαιογραφική του πράξη, ανέθεσε σέ δυό δικηγόρους τών Ἀθηνῶν νά τόν ἐκπροσωποῦν ἐνώπιον τών ἑλληνικῶν Δικαστηρίων καί ὅτι τούς ἐξουσιοδότησε νά καταθέσουν (δέν εἶχαν καταθέσει ἴσαμε κείνη τή στιγμή) τά ἀπαραίτητα δικόγραφα.

Σύμφωνα μέ τήν ἀπόφαση τών ἀρχῶν Ἰουνίου, ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν εἶχε περιθώρια νά χρονοτριβήσει στό διορισμό ἀνακριτῆ. Ἦταν σαφές, ὅτι ὁ ὑπόλογος Μπεζενίτης ἐνέπαιζε καί τό Συνοδικό θεσμό καί τά πρόσωπα. Ὑποσχέθηκε, πῶς θά καταθέσει μηνύσεις καί ἀγωγές καί ἐμφάνισε μόνο μιά συμβολαιογραφική πράξη διορισμοῦ συνηγῶν του.

Ὅμως, ἡ παρέμβαση Χριστόδουλου ἔκανε καί γιά πολλοστή φορά τό θαῦμα της. Ἐξεμαίευσε καί δεύτερη ἀναβολή. Καί χάρισε στόν ὑπόδικο Μπεζενίτη ἕνα ἀκόμα δεκαπενθήμερο. Τοῦ ὅρισε, δηλαδή, προθεσμία νά καταθέσει τά δικόγραφά του ἴσαμε τίς 15 Ἰουλίου. Ἀλλά ἐκεῖνος, οὔτε καί τότε δέν τά κατάθεσε. Πῶς νά καταθέσει μηνύσεις καί ἀγωγές; Ἀν τό Δικαστήριον, σέ ἀνοιχτή δίκη, ζητοῦσε νά ἀκούσει τίς κασέτες, τί θά προέκυπτε; Ὁ τρόμος τῆς ἐνδεχόμενης ἀποκάλυψης τών ἀνομιῶν του καί τοῦ δημόσιου διασυρμοῦ του τόν ἔκανε νά διστάζει καί νά σπρώχνει ὅσο μποροῦσε τή μέρα τῆς κατάθεσης τών δικογράφων του. Περιορίστηκε νά εἰδοποιήσει καί πάλι τή Σύνοδο, πῶς ἔχει δώσει στούς δικηγόρους του τήν ἐντολή νά προβοῦν σέ κάθε νόμιμη ἐνέργεια. Καί γιά τήν ὑλοποίηση τῆς ἐντολῆς, οὔτε λόγος.

Μετά τήν ἄγωνα παρέλευση τοῦ δεκαπενθήμερου, ὁ κλοιός ἔσφιξε. Ἀλλά

καί ἡ πονηριά δέ σταμάτησε νά ψάχνει γιά δίοδο διαφυγῆς.

Ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης, στό τέλος τοῦ Ἰουλίου, ἀποφεύγοντας νά καταθέσει μήνυση ἢ ἀγωγή, κατέθεσε μόνο αἴτηση ἀσφαλιστικῶν μέτρων. Ζήτησε ἀπό τό Δικαστήριον, μέ τήν ὑπόσχεση ὅτι πρόκειται νά καταθέσει ἀγωγή, νά διαταχθεῖ προσωρινή ἀπαγόρευση, σέ μένα, νά δημοσιεύω ὁποιοδήποτε κείμενο, πού ἔχει σχέση μέ τό πρόσωπό του. Παράλληλα ζήτησε νά μου ἀπαγορευτεῖ ἡ ὁποιαδήποτε συνέντευξη σέ ἐφημερίδες ἢ σέ τηλεοπτικά κανάλια, πού νά ἀναφέρεται σέ κεῖνον.

Οἱ ἐφημερίδες καί τά κανάλια ὀρύνονταν, κυριολεκτικά, κατά τήν περίοδο ἐκείνη. Καί ὁ κ. Μπεζενίτης ἔνοιωθε ἐνοχλημένος μόνο ἀπό τά δικά μου δημοσιεύματα, πού περνοῦσαν στό δελτίο «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση». Καί ὁ προστάτης του, ὁ Χριστόδουλος, θεωροῦσε ἀρκετό νά ἐκδοθεῖ προσωρινή ἀπαγόρευση γιά τά δικά μου κείμενα, ἀλλά δέν τολμοῦσε νά ζητήσει τό ἴδιο καί γιά τίς μεγάλες, καθημερινές ἐφημερίδες καί γιά τούς τηλεοπτικούς σταθμούς μέ τήν πανελλήνια ἢ καί τήν παγκόσμια ἐμβέλεια.

Κατά τά μέσα τοῦ μηνός Αὐγούστου τό Μονομελές Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν ἔκανε δεκτὴ τήν αἴτηση τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Καί ἀπαγόρευσε σέ μένα τή δημοσίευση ἢ τή δημόσια συζήτηση γιά τίς κασέτες, πού καταμόλυναν καί συγκλόνισαν τήν οἰκουμένη. Συνόδεψε, ὅμως τήν ἀπαγόρευση, μέ τήν ἐντολή, νά καταθέσει καί ὁ ἴδιος τήν ἀγωγή του στό χρονικό περιθώριο τοῦ ἐνός μηνός.

Δεσμευμένος καί ἀναγκασμένος ἀ-

πό την απόφαση του Πρωτοδικείου, κατέθεσε την άγωγή του, μόλις την τελευταία μέρα του χρονικού περιθωρίου, πού του ὄριζε. Ἐσπρωξε, δηλαδή, τό πικρό ποτήρι, ὅσο μπορούσε πιό μακριά. Καί, μετά, μέ ἀλλεπάλληλες μεθοδεύσεις, προσπάθησε νά ἀπομακρύνει τήν πρώτη δικάσιμη. Τήν ὄρισε τό Μάϊο τοῦ 2004. Καί, ὅταν ἦρθε ἡ μέρα, μέ αἴτηση τοῦ συνηγόρου του, τήν ἀπώθησε στό Δεκέμβριο τοῦ 2005.

⊗ ⊗ ⊗

Αὐτές οἱ μεθοδεύσεις, ἐγγράφονται ὡς φωνή μέν Μπεζενίτη, χεῖρες δέ Χριστόδουλου. Ὅλες ἀποτελοῦν κοινή συμφωνία καί ὁμόφωνη δράση. Καί ὅλες διαπλέκονται μέ τή σκοπιμότητα ἀποκοίμησης τοῦ ἀνήσυχου λαοῦ καί διολίσθησης τοῦ βρώμικου φακέλλου στά βαθύτερα διαμερίσματα τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου.

Ὑπακούοντας στή φωνή τῆς ἐπισκοπικῆς μου συνείδησης, κατέθεσα στή Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καταγγελία ἐναντίον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, μέ ἡμερο-

μηνία 25 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 2002. Ἡ βασική μου κατηγορία ἦταν, πῶς ὁ Χριστόδουλος, μέ τίς δολιχοδρομίες του καί μέ τίς εὐνοιές του πρὸς τόν ἔνοχο Μητροπολίτη, συντελεῖ στήν ἐπέκταση καί στήν ἐντατικοποίηση τοῦ σκανδαλισμοῦ καί στήν περιθωριοποίηση τῆς ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τό κείμενο αὐτῆς τῆς καταγγελίας μου θά τό συναντήσουν οἱ ἀναγνώστες μας στίς ἐπόμενες σελίδες τούτου τοῦ τεύχους. Τό ἀποκαρδιωτικό εἶναι, πῶς ὁ Χριστόδουλος ἔσπρωξε καί τή δεύτερη καταγγελία στά Συνοδικά ἐρμάρια καί συνέχισε, προκλητικά, τόν ἐναγκαλισμό καί τίς πράξεις εὐνοίας πρὸς τόν συνομιλητή τῶν πονηρῶν κασετῶν.

Ποιοί ἦταν οἱ ἐπόμενοι βηματισμοί τῶν δυό στενῶν φίλων, τοῦ δίδυμου Χριστόδουλου-Μπεζενίτη, θά τό πληροφορηθοῦν οἱ ἀναγνώστες μου ἀπό τή σειρά τῶν ἄρθρων μου. Καί, φοβᾶμαι, ὅτι θά φρίξουν.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη
Εἶδες ἀνιδιοτέλεια ὁ Ἀνθιμος; Γιά τά τόσα σούρτα-φέρτα στήν Κωνσταντινούπολη ἀπέσπασε μόνο ἓνα «μικρό δωράκι», τή μετάθεσή του στή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 2002

Πρός τήν
Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάννου Γενναδίου 14
ΑΘΗΝΑΣ

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί

Ἐνώπιον ὑμῶν, τῶν συγκροτούντων τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐν ᾧψει τῆς προσεχοῦς Συνελεύσεως Αὐτῆς, μετά βαθυτάτης θλίψεως καί συνοχῆς καρδίας, καταγγέλλω τόν Μακαριώτατον Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀρχιεπίσκοπον Χριστόδουλον, ἐπί καταχρήσει ἐξουσίας, παραπλανήσει καί περιφρονήσει τῶν ἰσοτίμων αὐτῷ Συνοδικῶν Συνέδρων καί παραβιάσει θεμελιωδῶν Ἱερῶν Κανόνων καί Καταστατικῶν Διατάξεων τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἡ καταγγελία αὕτη, κατ' ἀρχήν, νομιμοποιεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, συμφῶνως πρὸς τήν παράγραφον στί τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱεραρχία «ἀσκεῖ τήν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καί τόν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Δ.Ι.Σ., τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Διοικητικῶν Ὁργάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καί τῶν ἐπὶ μέρος Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις». Τοῦτο σημαίνει, ὅτι πᾶσα παράβασις καθήκοντος ἢ παραβιάσις Ἱεροῦ

τινος Κανόνος καί διατάξεως Νόμου ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις τυγχάνει ἐντολοδόχος τῆς Ἱεραρχίας, ἢ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν ἐπιφορτισμένων μέ γενικωτέρας εὐθύνας, ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας καί ὁ ὑπεύθυνος ἢ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἐκτροπῆς παραπέμπονται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σώματος, εἰς τὰ ἀρμόδια Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια πρὸς περαιτέρω διερεύνησιν καί προσδιορισμόν τῆς ἐνοχῆς των καί πρὸς ἐπιβολήν τῶν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων προβλεπομένων κυρώσεων.

Κατὰ δεύτερον δέ λόγον νομιμοποιεῖται ἡ ἀναφορά μου πρὸς τό Ἀνώτατον Διοικητικόν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς, προδήλως ἀντικανονικῆς καί παρὰ νόμου, ἀκολουθηθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου πρακτικῆς, ἥτοι ἐκ τῆς ἐπιμόνου καί σκανδαλώδους προσπάθειας αὐτοῦ, ὅπως ἀπωθήσῃ εἰς τό ἀρχεῖον τήν ὑπ' ἐμοῦ ὑποβληθεῖσαν καταγγελίαν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Παντελεήμονος Μπεζενίτη, περιφρονῶν τήν ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὡς καί τήν ἐκ τοῦ Νόμου 5383/32 προβλεπομένην διαδικασίαν καί παρακάμπτων τήν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις ἐπεκεντροῦτο εἰς τόν ὀφειλόμενον σεβασμόν πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας καί εἰς τήν ὑποχρέωσιν ἐφαρμογῆς τῶν περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων διατάξεων, ἐπικαλύψῃ δέ οὕτω σκάνδαλον, τό ὁποῖον συνετάραξε τήν κοινήν γνώμην καί ἐξέθεσεν ἐπικινδύνως τό κῦρος ἀπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εὐσεβάστως θέτω ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ὑπὸ τὴν Συνοδικήν κρίσιν ὑμῶν τὰ περιστατικά καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Προέδρου κ. Χριστοδούλου.

1. Ἀπὸ τοῦ χειμῶνος τοῦ τρέχοντος ἔτους (δὲν δύναμαι νὰ προσδιορίσω ἐπακριβῶς ἀπὸ πότε) ἐκυκλοφόρησαν, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, μαγνητοταινίαι, περιέχουσαι, ἐκτός τῶν ἄλλων καὶ συνομιλίας ὁμοφυλοφιλικοῦ ἔρωτος ἐνός ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Μητροπολίτου Παντελεήμονος Μπεζενίτη, μετὰ πινος ἀγνώστου ἀνδρός. Ἀντίγραφα αὐτῶν τῶν κασσετῶν ἐστάλησαν ἀργότερον καὶ εἰς ἐμέ, μόλις κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Μίαν ἐξ αὐτῶν, κατὰ καθῆκον καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 4, τοῦ ἄρθρου 370Α τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὀρίζοντος ὅτι ἡ χρῆσις κασσετῶν δὲν εἶναι παράνομος ἐάν ἔγινεν «γιά τὴ διαφύλαξη ἐν νόμου ἢ ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος», ὑπέβαλον εἰς τὴν Διαρκῇ Ἱεράν, Σύνοδον, τῇ συνοδείᾳ ἐγγράφου ἀναφορᾶς μου, δι' ἧς ἐκθέτω τὰ περιστατικά καὶ δηλῶ, ὅτι, ἐν συναισθήσει τῆς εὐθύνης μου, ἐγκαλῶ ἐνώπιον τῆς Συνόδου τὸν ὑπόλογον Μητροπολίτην διὰ πράξεις ἀπαδούσας εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης Ὑπουργημα, παρακαλῶ δέ τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ὅπως ἐνεργήσῃ ἐν πάσῃ σπουδῇ, πρὸς διάσωσιν τοῦ κύρους τῆς Σεπτιῆς Ἱεραρχίας καὶ πρὸς πρόληψιν τῆς ἀνεξελέγκτου διασπορᾶς τοῦ σκανδαλισμοῦ.

2. Τὴν ἀναφοράν μου ταύτην κατέθεσα, μέ τὴν αὐστηράν παραγγελίαν τοῦ ἀπορρήτου πρὸς τὸν κομιστὴν Δικαστικὸν Ἐπιμελητὴν καὶ μέ τὴν ἐγγραφὸν ἐντολήν, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὸ ἐμπιστευτικὸν πρωτόκολλον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

Ἀτυχῶς, οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες τῆς Ἀρχιγραμματείας ἠρνήθησαν νὰ τὴν παραλάβουν καὶ ἐζήτησαν νὰ γίνῃ ἐπίδοσις ἐκ μέρους τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ. Τό περίεργον, ὅπερ ὑποχρεοῖ εἰς εἰδικὴν ἔρευναν, εἶναι, ὅτι τὴν Παρασκευὴν 19ην Ἀπριλίου, ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις ἐδημοσίευσεν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀναφορᾶς μου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν ἐπίμαχον, ὁμοφυλοφιλικὸν διάλογον, τὸν περιεχόμενον ἐν τῇ μαγνητοταινίᾳ.

3. Ἡ δημοσιοποίησις, ἥτις, προφανῶς, ἐγένετο ὑπὸ παράγοντος τῆς Ἀρχιγραμματείας ἢ ἄλλου τινός, λαθόντος γνῶσιν ἐν τῇ ἀσκήσει ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας, προεκάλεσεν ἔκρηξιν δημοσιογραφικοῦ παραληρήματος. Καὶ ὁ Τύπος καὶ αἱ τηλεοπτικαὶ ὁθόναι προσήλωσαν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν σκανδαλώδη συμπεριφορὰν τοῦ ὑπὸ κρίσιν Μητροπολίτου καὶ ἔμειναν, ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους, ἀναμεταδίδοντες τὴν εἶδησιν καὶ τοὺς σκανδαλώδεις τηλεφωνικοὺς διαλόγους. Τό ἀνεξήγητον καὶ ἐπιλήψιμον εἶναι, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἐν ᾧ τῆς καταγγελίας καὶ ἐν ᾧ τῆς προκληθέντος θορύβου, δὲν ἐκινήθη, ὡς ὠφείλει, διὰ τὴν, ὡς τὰ χίστα, ἐνημέρωσιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὰ, μόνα ἀρμόδια, Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια, διὰ τὴν δικαστικὴν διερεύνησιν τῆς περιπτώσεως καὶ διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ ἀπὸ τὸν καθολικὸν διασυρμόν. Μόλις τὴν 31ην Μαΐου, μετὰ παρέλευσιν δηλαδὴ τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, ἐνεφάνισε τὴν ἐγκλησίμ μου εἰς τὴν Σύνοδον, μέ τὴν μὴ κρυπτομένην κᾶν διάθεσιν βιασμοῦ τοῦ Συνοδικοῦ Ὁργάνου πρὸς

τήν κατεύθυνσιν τῆς ἀποδυναμώσεως τοῦ προβληματισμοῦ καί τῆς παραπομπῆς τοῦ φακέλλου εἰς τό ἀρχεῖον. Ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, Συνοδικός Μητροπολίτης Ἀρτίας κ. Ἰγνάτιος, μελετήσας μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εὐσυνειδησίας τὴν ἀναφορὰν μου καὶ ἀκροασθεὶς τοῦ περιεχομένου τῆς μαγνητοταινίας, ἐμβρόντητος, δὲν ἐπέ- τρεψεν εἰς ἑαυτὸν τὴν εὐθυγράμμισιν πρὸς τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' εἰσηγήθη τὸν ἄμεσον διορισμὸν ἀνακριτοῦ καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ φακέ- λου εἰς τό Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον. Τὴν ἐμπεριστατωμένην ταύτην εἰσήγη- σιν ἐξετίμησε καὶ ἀπεδέχθη ἡ πλειο- ψηφία τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ἥτις καὶ ἀπήτησε τὴν ἐνεργοποίησιν τῆς διαδι- κασίας, τὴν ὁποίαν ὀρίζει ὁ Νόμος 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων». Ἀτυχῶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος, ἔχων ὡς μόνην βλέψιν τὴν διάσωσιν τοῦ ναυαγοῦ φίλου του Μη- τροπολίτου, ἀντετάχθη σθεναρῶς εἰς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας καὶ προσε- πάθησε νὰ ἀποτρέψῃ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀνακριτοῦ. Διὰ τὴν στήριξιν τῆς ἀπόψε- ῶς του ἐνεφάνισε γνωμοδοτήσιν τοῦ συνταξιούχου δικαστικοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, ὅστις ὑπεστήριξεν ὅτι τό περι- εχόμενον τῶν κασσετῶν, αἵπνες προέρ- χονται ἐξ ὑποκλοπῆς, δὲν ἀποτελοῦν ἀποδεικτικὸν ὑλικὸν καί, διὰ τὸν λόγον αὐτόν, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπὸ τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεγνώρισεν οὗτος, ὅτι ὁ καταγγέλλων, ἔχει τό δικαίωμα νὰ κάνει χρῆσιν τῶν ἐξ ὑποκλοπῆς προερχομέ- νων μαγνητοταινιῶν, ὅταν πρόκειται πε- ρὶ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἐννόμου τάξεως ἢ περὶ ἄλλου δεδικαιολογημένου οὐσιώ- δους δημοσίου συμφέροντος. Προσε-

πάθησεν ὅμως νὰ ἀποδυναμώσῃ καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ τό δικαίωμα χρήσεως αὐ- τοῦ τοῦ δικαιώματος, ὑποστηρίξας ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβάλλεται ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου ρητὸς προσδιορισμὸς τῶν περιπτώσεων ἐξαιρέσεως τοῦ κανόνος γενικῆς ἀπαγορεύσεως. Ξένος οὗτος πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέσμια, ἡγνό- ησεν ἢ προσεποίηθη ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριοθέτησιν τῆς ἐπισκοπικῆς εὐθύνης καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινες ἀποκλείουν, μετὰ σοβαρωτάτης Ἀγιογραφικῆς ὑποστηρίξεως, ἀπὸ τὴν Ἱερωσύνην καὶ πρό παντός ἀπὸ τὴν ἀρ- χιερωσύνην τὸν ἐμπεσόντα εἰς τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ἡ κοσμικὴ Δικαι- οσύνη, κατὰ τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν φάσιν, δὲν κολᾷ εἰς τό πάθος τοῦτο, παρέ- χουσα περιθώρια ἐλευθέρας ἐπιλογῆς, ἀλλὰ ἡ ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀντιμετωπίζει τό τοι- οῦτον ἐνδεχόμενον καὶ ἀποκόπτει ἀπὸ τό Σῶμα τῶν ποιμένων καὶ λειτουργῶν τῶν σωστικῶν Μυστηρίων τὸν ἐκτραπέν- τα πρὸς αὐτὴν τὴν ἀνωμαλίαν. Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι ἰδι- αιτέρως σοβαρά καὶ ἡ δυναμικὴ καὶ δρα- στικὴ ἀντιμετώπισίς της ἀποτελεῖ κάλυ- ψιν δεδικαιολογημένου οὐσιώδους δη- μοσίου συμφέροντος. Ταῦτα πάντα παρ- εθεώρησε καὶ ὁ γνωμοδοτήσας, ἀλλὰ καὶ ὁ προκαλέσας τὴν γνωμοδοτήσιν, Πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνό- δου, ὅστις, ἀποτυχὼν νὰ πείσῃ τὴν πλει- οψηφίαν τῶν μελῶν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πρότασίν του καὶ νὰ θέσῃ εἰς τό ἀρχεῖον τὴν καταγγελίαν, προσέφυγεν εἰς τέ- χνασμα ὑποπτον καὶ νομικῶς αἰόλον, προκειμένου νὰ τροχοπεδήσῃ τὴν δια- δικασίαν, ἀποτρέπων τὸν διορισμὸν ἀ- νακριτοῦ. Ἐκάλεσεν ἐσπευσμένως τὸν ὑπόλογον Μητροπολίτην, διὰ νὰ παρὰ -

σχη «δῆθεν» ἐξηγήσεις εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Οὗτος, ἐμφανισθεὶς, προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ πᾶσαν εὐθύνην, ὑποστηρίξας, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν μαγνητοταινιῶν ἀποτελεῖ προϊόν ὑποκλοπῆς, ὑποστάν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ φωνομοντάζ. Ἡ ἀπολογία τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνη αὐτή, ἀποτελεῖ ὁμολογίαν, ὅτι οἱ τηλεφωνικοὶ διάλογοι εἶναι αὐθεντικοί. Καὶ καθὼς δὲν κατώρθωσεν, οὐδὲ κἂν ἐπεχείρησε, νὰ πληροφορήσῃ τὴν Σύνοδον ποῖα τμήματα τῶν διαλόγων ἀποτελοῦν φωνομοντάζ καὶ ἐκ ποίων ἄλλων διαλόγων τοῦ ἐλήφθησαν αἱ ἐπίμαχοι φράσεις (προφανῶς ἰδικαί του), ἀντὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ, νῦξῃσε τὰ ἐρωτηματικά. Καὶ ἡ συνοδικὴ πλειοψηφία ἔκρινε καὶ ἀπεφάνθη, ὅτι αἱ ἐξηγήσεις ἦσαν ἀνεπαρκεῖς καὶ ὅτι ἔπρεπε, χωρὶς χρονοτριβὴν, νὰ διορισθῇ ἀνακριτής. Ἀλλ' ὁ Πρόεδρος κ. Χριστόδουλος, παρεκάλεσε, μετὰ φορτικότητος, τὰ μέλη νὰ προσφέρουν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον Μητροπολίτην τὸ χρονικὸν περιθώριον ἑνὸς μηνός, ὥστε νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ Πολιτικά Δικαστήρια, μέ μηνύσεις κατὰ τῶν ἀγνώστων, τῶν ὑποκλεψάντων τὰς συνομιλίας του καὶ μέ ἀγωγὰς ἐναντίον τῶν ὑποκλεψάντων καὶ ἐναντίον ἐμοῦ, τοῦ ὑποβαλόντος εἰς τὴν Σύνοδον τὴν ἀναφοράν, ὥστε νὰ ἀποδείξῃ τὴν πλαστότητα τῶν μαγνητοταινιῶν, νὰ ἀποκαταστήσῃ δὲ οὕτω τὴν ἰδικήν του ὑπόληψιν καὶ τὴν τιμὴν ὁλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας. Ἡ εἰσήγησις αὕτη, ὡς ἔχει ἐπισημανθῇ ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ἑνασχολουμένων μέ τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου, ἀποτελεῖ παγκόσμιον πρωτοτυπίαν. Εἰσάγει τὴν ἀνήκουστον πρακτικὴν, τὸ ὄργανον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται μία ἔγκλησις καὶ τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ

Νόμου ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διερευνήσῃ ἐξονυχιστικῶς τὴν ὑπόθεσιν, νὰ δίδει εἰς τὸν ἐγκαλούμενον τὴν ἐντολήν νὰ προσφύγῃ εἰς ἄλλο Δικαστήριον, ἐπιδώκων νὰ συντρίψῃ τὸν μηνυτὴν του καὶ νὰ ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀσχοληθῇ μέ τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τὴν λήξιν τῆς διαδικασίας ταύτης, ἐνδεχομένως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν ὁλοκλήρου δεκαετίας. Ἀτυχῶς, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Χριστοδούλου ὑπῆρξε τόσο πειστικὴ, ὥστε ἔκαμψε τὴν ἀντοχήν τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων, οἵτινες καὶ παρεχώρησαν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον τὴν εὐχέρειαν ταύτην.

4. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ μηνός, εἰς τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου, ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης προσῆλθεν εἰς τὴν Σύνοδον, ἀλλὰ, ἀντὶ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀντιγράφων τῶν δικογράφων τῶν μηνύσεων του καὶ τῶν ἀγωγῶν του, προσέκομισεν ἀπλῶς μίαν συμβολαιογραφικὴν πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνέθετεν εἰς δύο δικηγόρους τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐντολήν μελέτης τοῦ προβλήματός του καὶ καταθέσεως ἀγωγῶν καὶ μηνύσεων. Ἡ πλειοψηφία τῆς Συνόδου διεμαρτυρήθη, ὅτι ὁ ὑπόλογος Ἱεράρχης δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν Συνοδικὴν ὁδηγίαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρόεδρος, παρὰ νόμῳ, ἀντικανονικῶς καὶ σκανδαλωδῶς, ἐπενέβη καὶ ἠγωνίσθη νὰ περισώσῃ τὸν φίλον του Ἱεράρχην. Εἰς τὴν φάσιν αὐτήν, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιμόνων παρεμβάσεων τοῦ Προέδρου κ. Χριστοδούλου, ἡ Σύνοδος ἐκάμφθη διὰ δευτέραν φοράν καὶ παρεχώρησεν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον Μητροπολίτην νέον χρονικὸν περιθώριον 15 ἡμερῶν, ἥτοι μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου, ἵνα πραγματοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του, ἥτις καὶ εἶχε κατατεθῇ ἐπισήμως ὡς ὑπόσχεσίς του. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν αὐτῆς τῆς

προθεσμίας, ὁ κ. Μπεζενίτης δὲν ὑπέβαλε τὰς ὑπεσχημένας μνηύσεις καὶ ἀγωγὰς του. Καὶ μόλις, κατόπιν πιέσεων ἢ καὶ συστάσεων τοῦ προκαθημένου, ὑπέβαλε, τὴν 1ην Αὐγούστου, αἴτησιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἐναντίον ἐμοῦ μόνοι, ζητῶν, ἐν ὄψει τοῦ ἐνδεχομένου καταθέσεως ἀγωγῆς του εἰς βάρος μου, τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν περιουσίας μου, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνός δισηκατομμυρίου καὶ τὴν ἐπιβολὴν δικτατορικῆς λογοκρισίας καὶ πλήρους ἀπαγορεύσεως, νὰ δημοσιεύω ὁ,τιδήποτε ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὡς καὶ πᾶσαν μετοχὴν μου εἰς δημοσίας, τηλεοπτικὰς συζητήσεις, ἀφορώσας εἰς αὐτόν. Καὶ πρέπει νὰ σημειώσω, πρὸς ἐνημέρωσίν σας, ὅτι τὸ δικόγραφον τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν δύο δικηγόρων, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων περιλαμβάνοντο εἰς τὸ ὑποβληθέν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀντίγραφον συμβολαιογραφικῆς Πράξεως, ἐπειδὴ οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ μίαν τόσον ὑποπτον ὑπόθεσιν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλον δικηγόρον, ἐπιστρατευθέντα ἐκτάκτως. Εἰσέτι καὶ μία δευτέρα σημείωσις κρίνεται ἀπαραίτητος. Τὸ αἶτημα τοῦ αἰτοῦντος νὰ ἐπιβληθῇ συντηρητικὴ κατάσχεσις εἰς τὴν περιουσίαν μου, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνός δισηκατομμυρίου, ἀποτελεῖ χίμαιραν, δοθέντος ὅτι ἐγώ, κατὰ τὴν ὑπερτεσσαρακονταετῇ ἱερατικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν διακονίαν μου, οὐδέποτε παρεχώρησα εἰς ἐμαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ αὐξήσῃ τὴν περιουσίαν του πέραν τῆς μηδενικῆς στάθμης.

5. Ἡ ἐπομένη πρᾶξις τοῦ πραξικοπήματος ἐγράφη κατὰ τὰς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τῆς ληξάσης τὴν 31ην Αὐγούστου Συνοδικῆς περιόδου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀνακοινώσας τὴν

ἐπιβολὴν εἰς ἐμέ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως ἵνα, δημοσιογραφῶν, προβάλλω τὸ σκάνδαλον Μπεζενίτη, μέχρι τῆς ἐκπνοῆς τῆς μηνιαίας προθεσμίας, τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτόν πρὸς κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς του, προέβη εἰς προτάσεις, ἄντικρυς ἀντιθέτους πρὸς τὴν ἐσχηματισμένην καὶ ἐκπεφρασμένην γνώμην τῆς Συνοδικῆς πλειοψηφίας. Ἀγνοήσας τὴν εἰσήγησιν τῶν πολλῶν, περὶ διορισμοῦ ἀνακριτοῦ καὶ παρακάμψας τὸ ἐκ τῶν κανονισμῶν ὀριζόμενον χρέος του, ὅπως ὑποβάλλῃ τὴν πρότασιν τῆς πλειοψηφίας εἰς ψηφοφορίαν, ἐπέβαλεν αὐταρχικῶς, τὴν ἰδικὴν του θέλησιν, ἐπικουρούμενος εἰς τὴν ἐπιβολὴν ταύτην ἀπὸ μίαν ἰσχυροτάτην μειοψηφίαν. Κατὰ τὴν προτελευταίαν συνεδρίαν, τῆς 27ης Αὐγούστου, εἰσηγήθη καὶ κατεχώρησεν εἰς τὰ Συνοδικὰ Πρακτικά τὴν ἰδιότυπον ἀπόφασιν, ὅπως ἐπιστραφῇ εἰς ἐμέ ἡ καταγγελία μου, ὡς δῆθεν ἀπαράδεκτος, διὰ λόγους παιδαριώδεις καὶ ἀστηρίκτους, μετὰ μάλιστα παρέλευσιν πέντε περίπου μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της, μετὰ ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους συνεδριάσεις καὶ συζητήσεις τῆς Συνόδου ἐπὶ τοῦ περιεχομένου της καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον κλῆσιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων. Μετὰ, δηλαδή, ἀπὸ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ Σύνοδος, κατὰ γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας της, ἔκαμεν ἀποδεκτὴν τὴν καταγγελίαν μου καὶ ἐκίνησεν, ἔστω καὶ μὲ τὴν παρεμβολὴν ἐμποδίων, τὴν, συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 5383/32 δικαστικὴν διαδικασίαν. Καὶ προσεπάθησε νὰ παρηγορήσῃ ἢ νὰ ὑποκλέψῃ τὴν συγκατάθεσιν κάποιων Συνοδικῶν, ὑποσχεθείς, ὅτι θὰ ἐκάλει ὅπωςδήποτε, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, τὸν Μητροπολίτην Μπεζενίτην νὰ δώσῃ διὰ δευτέραν φο-

ράν ἐξηγήσεις, οὐχί, ὅμως, ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μου ἐγκλήσεως, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διαρροῆς τοῦ περιεχομένου τῶν μαγνητοταινιῶν καὶ τοῦ σκανδαλισμοῦ τοῦ φιλοχρίστου πληρώματος. Ἐδήλωσε μάλιστα, ὅτι, μετὰ τὴν παροχὴν τῶν ἐξηγήσεων, ἡ Σύνοδος θὰ ἔκρῃ ὅλην τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐπεξεργασθῇ διεξοδικώτερον τὸν φάκελλον καὶ νὰ ὀρίσῃ ἀρχιερέα ἀνακριτὴν. Ἀλλὰ καὶ αὐτό δέν ἔγινε. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, εἰς τὴν ἀκροτελεύτιον Συνεδρίασιν τῆς ληξάσης Συνόδου, ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι δέν ἐπρόλαβαν νὰ καλέσουν τὸν Μητροπολίτην Μπεζενίτην καὶ ὅτι ἡ πρόσκλησις θὰ γίνῃ ἐγγράφως καὶ τὸ συντομώτερον, ἀλλὰ αἱ ἐξηγήσεις, κατ' ἀδήριτον ἀναγκαιότητα, θὰ δοθοῦν εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

6. Ἀπαραίτητον νὰ συμπεριλάβω εἰς τὴν παροῦσαν μου ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὸν ἀνοίκειον τρόπον, ὡς καὶ τὴν παρανομίαν τῆς πράξεως ἐπιστροφῆς εἰς ἐμέ τῆς ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καταγγελίας μου. Τό ἔγγραφον τοῦτο, ὅπερ φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρχιεπισκοπάρχου, ὡς εἶναι διατετυπωμένον καὶ ὡς αἰτιολογεῖ τὴν ἐπιστροφήν τῆς ἐγκλήσεώς μου, προδίδει δόλον καὶ σηματοδοτεῖ ποινικὰς εὐθύνas, δηλῶ δέ, ὅτι ἐπιφυλάσσομαι νὰ προσφύγω ὅπου δεῖ πρὸς κολασμόν τοῦ ὑπολόγου. Θεωρῶ, ὅμως, ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν ποινικῶν εὐθυνῶν, ὑπάρχουν καὶ αἱ Κανονικαὶ τοιαῦται, διὰ τὰς ὁποίας ὀφείλω ἐνημέρωσιν πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, δοθέντος ὅτι αἱ εὐθύναι αὗται δέν βαρύνουν μόνον τὸν ὑπογράψαντα τὸ ἔγγραφον, ἀλλὰ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Συνόδου, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὁποίου λειτουργοῦν αἱ Συνοδικαὶ Ὑπηρε-

σίαι. Κατ' ἀρχὴν ἐπισημαίνω, ὅτι τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἀπευθύνεται πρὸς κάποιον Μητροπολίτην Ἑλλους, τίτλον ἀνύπαρκτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κάποτε, κατὰ Αὐγούστιον τοῦ 1974, μέ παρακάραξιν τῶν Πρακτικῶν τοῦ λήξαντος, κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τοῦ ἔτους ἐκείνου, Συνοδικὸν σχήματος καὶ μέ πρᾶξιν πλαστογραφίας, τὴν ὁποίαν πολὺ καλῶς γνωρίζει ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, κατεβλήθη προσπάθεια ἀπονομῆς εἰς ἐμέ ἐνός τοιούτου τίτλου, ἀλλ' οἱ πάντες γνωρίζουν, ὅτι, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἵτινες ἠκύρωσαν τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, ἐξέπεσον αὐτομάτως οἱ τίτλοι αὐτοί. Ἰδιαίτερος δέ, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως 1028/11.6.93, ἥτις ἀνεγνώριζεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Νόμιμος καὶ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, πᾶσα δέ περὶ τοῦ ἀντιθέτου πρᾶξις ἠκυροῦτο καὶ οὐδεὶς εἶχε ἢ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κἀνῃ χρῆσιν αὐτῆς. Καί, ὡς γνωρίζετε πάντες, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀντικανονικὴν καὶ ἀνορθόδοξον ἐπιβολὴν τῶν ἐπινοηθέντων «ἐπιτιμίων», τὰ ὁποῖα ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὄχι μόνον ἐχαρακτήρισεν ἀντικανονικά, ἀλλὰ, Συνοδικὸς ὢν, τὰ διεκωμώδησεν ἀπὸ τηλεοράσεως τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς των, δέν ὑπῆρξε ἄλλη Συνοδικὴ πρᾶξις ἐπαναφορᾶς τῶν ψευδεπιγράφων τίτλων. Ἀντιθέτως, ἡ Ἱεραρχία, φοβουμένη τὰς ποινικὰς εὐθύνas ἀπὸ τὴν ἐνδεχομένην ἐπιπολαίαν ἢ κακεντρεχῇ χρῆσιν των, μέ ἀπόφασίν Της, τὰ ἤρην ὀριστικῶς. Τοῦτο ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων κατ' ἐμοῦ, Μητροπολίτης Παντε-

λεήμων Μπεζενίτης, ὅστις ἀναφέρει ἐπὶ λέξει εἰς τὸ δικόγραφόν του: «*Παραμείνας ὁ καθ' οὗ, ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ 1992, ὡς σχολάζων Ἀρχιερέας, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ Ἐπισκοπῆς Ἑλούς, ἀποκαταστάθην ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὸ ἔτος αὐτό, συνεπεῖα καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ.τ.Ε., ὡς Μητροπολίτης πρῶν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος*». Ταῦτα πάντα ἔδει νὰ γνωρίζῃ ὁ νεώκοπος Ἐπίσκοπος καὶ Ἀρχιεραγματεὺς, ὁ μὴ συμπληρώσας εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς χειροτονίας του καὶ νὰ μὴ ἀσχημονῇ ἀπευθυνόμενος εἰς Μητροπολίτην, αἶροντα τὴν ἀρχιερατικὴν εὐθύνην ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον δεκαετίες. Κατὰ δεύτερον λόγον, πρέπει νὰ τὸ ὑπενθυμίσω καὶ νὰ τὸ τονίσω διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι τιμωρημένος, οὐδέ «ἀκοινώνητος». Εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστόν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τὸ ἔχει διὰ μακρῶν καὶ διὰ ἐμπεριστατωμένων ὑπομνημάτων του ἀποδείξει, ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον «ἐπιτίμιον» δι' Ἀρχιερεῖς καὶ ὅτι εἶναι ἀντικανονικόν καὶ πρωτάκουστον νὰ ἐκδιώκωνται τῆς Μητροπόλεως τῶν ποιμενάρχαι, μέ μόνην τὴν ἐπιβολὴν τοιούτων ἀνυποστάτων «ἐπιτιμίων». Πλέον τούτων, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ παρακάμψῃ τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέποτε ἐκλήθην εἰς δίκην, οὐδέποτε ἀπηγγέλθην εἰς ἐμέ κατηγορία, οὐδέποτε μοί παρεσχέθη τὸ παγκοσμίως ἐξασφαλιζόμενον δικαίωμα τῆς ἀπολογίας, ὥστε νὰ δύναται νὰ στοιχειοθετηθῇ, ἔστω καὶ παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς, ἡ δικαιολογία ὅτι ἐδικάσθην καὶ ἐτιμωρήθην. Ἐάν δέ, οἰοσθήτε ἐξ ὑμῶν, ἀποτολμήσῃ νὰ στηρίξῃ τὰς ἀνηκούστους αὐτὰς πράξεις, εἰς τυχόν ἐπιψήφισίν των ἐκ μέρους τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀρκεῖ εἰς κατεδάφισιν τοῦ ἐπιχειρήματός του ἡ ὑπόμνησις τῆς παραγράφου θ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 570/1977, ὁρίζουσας, ὅτι διὰ τὴν

λῆψιν ἐνός τοιούτου μέτρου (προφανῶς διὰ λαϊκόν τινα) ἀπαιτεῖται ἡ πύξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 οὐχὶ τῶν παρόντων μελῶν τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ ἱστορία αὐτῆς τῶν «ἐπιτιμίων» θὰ μείνῃ, δυστυχῶς, ὡς τὸ βαρύτατον στίγμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὡς ἡ ἀφορήτως σκοτεινὴ κληρονομία πρὸς τὰς γενεάς, αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς διαδεχθῶν. Λαμβανομένων ὑπ' ὅψιν ὧν αὐτῶν, ὁδηγεῖται ὁ οἰοσδήποτε ἀπροκατάληπτος μελετητῆς καὶ ὁ οἰοσδήποτε εὐσυνειδήτος φορεὺς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν συντρέχουν οἱ λόγοι ἀπορρίψεως τῆς καταγγελίας μου καὶ δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἐπιστροφή της, ὡς ἀπαράδεκτου, πεντάμηνον ὅλον μετὰ τὴν κατάθεσίν της καὶ μετὰ τὴν παντοειδῆ ἐπεξεργασίαν της. Ἀλλῶστε καὶ ἡ ἐπιστροφή τῆς καταγγελίας καὶ ἡ κένωσις τοῦ κάδου τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὴν δυσοσμίαν τῆς μαγνητοταινίας, δὲν ἀπαλλάσσει τὸν Πρόεδρον τῆς Συνόδου καὶ ὁλόκληρον τὴν Σύνοδον ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν παραπομπῆς τῆς υποθέσεως εἰς τὸ μόνον ἀρμόδιον ὄργανον, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον. Ἰδοὺ τί ἐντέλλεται σχετικῶς τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Νόμου 5383/32. «*Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα γνώσιν εἴτε κατ' ἀκολουθίαν μνηύσεως εἴτε ἄλλως πως ὅτι Ἀρχιερεὺς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν ἐντέλλεται, ἐάν κρίνῃ, ὅτι συντρέχει περίπτωσις διώξεως, εἰς ἓνα τῶν Ἀρχιερέων, ὅπως προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν*». Τὸ «*ἄλλως πως*» σημαίνει, πῶς αἱ πληροφορίες εἶναι δυνατόν νὰ διολισθήσουν εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ οὐχὶ διὰ τῆς καταθέσεως ἐπισήμου καταγ-

γελίας. Ὅποτε ἡ Σύνοδος εἶναι ὑποχρεω-
μένη, αὐτεπαγγέλτως, νά κινήσῃ τās νο-
μίμους διαδικασίας, ἐφ' ὅσον κρίνῃ, ὅτι τό
παράπτωμα εἶναι σοβαρόν καί ἐπισύρει
ἐκκλησιαστικές ποινάς. Μή δέ ἰσχυρισθῇ
τις τῶν ἀδελφῶν Ἀρχιερέων, ὅτι τό παρά-
πτωμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας δέν εἶναι σοβα-
ρόν, ὅτι ἀποτελεῖ προσωπικόν δεδομένον
αὐστηρῶς προστατευόμενον ἀπό τήν Χάρ-
ταν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί, ἐ-
πομένως, δέν δικαιοῦται ἡ Σύνοδος νά
παρέμβῃ, ἐγκαλοῦσα τόν ἔνοχον! Μία τοι-
αύτη τοποθέτησις ἢ μία τοιαύτη ἀντιμε-
τώπισις θά ἀποτελέσῃ σεισμόν πολλῶν
ρίχτερ, ἱκανόν νά ἀνασκάψῃ τά θεμέλια
τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί θέλω νά πιστεύω,
ὅτι δέν θά εὗρεθῇ Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου, πού θά τήν ἀποτολμήσῃ.

7. Ταῦτα πάντα τά σκηνοθετηθέντα
καί ἀποτολμηθέντα ὑπό τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου κ. Χριστοδούλου κατά τό διαρ-
ρεῦσαν ἀπό τοῦ Ἀπριλίου ἐξάμηνον,
ἅτινα ἐν σπουδῇ καί ἐν συντημῇ ἐξέ-
θηκα διὰ τῆς παρούσης εἰς ὑμᾶς, ἀποτε-
λοῦν πράξεις ἀσυγχωρήτου παραβιά-
σεως τῆς Κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκ-
κλησίας μας, κατάχρησιν ἐξουσίας, εὐτε-
λισμόν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, ὑποβι-
ασμόν τῶν ἰσοτίμων καί συνυπευθύνων
αὐτῷ Συνοδικῶν Συνέδρων, ἔνοχον καί
ὑποπτον ἐξυπηρετήσιν Ἱεράρχου προ-
καλέσαντος εὐρύτατον καί ἀνεπίστρο-
φον σκανδαλισμόν τῶν συνειδήσεων
καί ἐπέκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ σκαν-
δαλισμοῦ ἀπό τό πρόσωπον τοῦ ἑνός,
τοῦ ὁμιλητοῦ εἰς τās ἐπιμάχους μαγνη-
τοταινίας, εἰς ὁλόκληρον τό Ἱεραρχικόν
Σῶμα. Διά τούς λόγους αὐτούς μὲν ὡς
ἐνώπιόν σας τόν Ἀρχιεπίσκοπον καί
Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνό-
δου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ὑ-
ποβάλω εὐλαβῶς τήν παράκλησιν ὅπως

μελετήσετε μετά προσοχῆς τὰ Πρακτικά
τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς 31ης Μαΐου, 26ης καί 27ης
Ἰουνίου, 27ης καί 28ης Αὐγούστου ἐ.ἔ.
ἐν οἷς φέρονται ἀποτετυπωμένοι αἱ σχε-
τικά συζητήσεις, αἱ γνῶμαι τῆς Συνοδι-
κῆς πλειοψηφίας, ὡς καί αἱ πιεστικά
παρεμβάσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Σώμα-
τος καί αἱ καταχωρήσεις τῶν γνωμῶν
αὐτοῦ ὡς ἀποφάσεων τῆς Συνόδου.
Ἐπίσης προτείνω τήν κλήσιν τῶν μελῶν
τῆς ἀπελθούσης Ἱερᾶς Συνόδου, οἵτινες
δύνανται νά μαρτυρήσουν περὶ τῶν συμ-
βάντων ἐν αὐτῇ καί περὶ τῆς ἐντέχνου
παρακάμφεως τῶν ἀπαραιτήτων ψηφο-
φοριῶν, πρὸς ἀνάδειξιν τῆς πλειοψη-
φούσης γνώμης. Καί δηλῶ, ὅτι εἶμαι ἔ-
τοιμος νά προσκομίσω καί νά καταθέσω
πάντα τὰ ἀπαραίτητα, ἀποδεικτικά στοι-
χεῖα καί τήν σχετικὴν Ἱεροκανονικὴν
ἀνάλυσιν εἰς τόν διορισθισόμενον ὑφ'
ὕμῶν ἀνακριτὴν, ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀνομά-
των τῶν μαρτύρων, οἵτινες εἶναι εἰς θέ-
σιν νά γνωματεύσουν διὰ τήν γνησιότη-
τα τῶν ὑποκλαπεισῶν συνομιλιῶν καί
νά συμβάλουν εἰς τόν σχηματισμόν δι-
καίας κρίσεως.

Εὐσεβάστως

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Ἰδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο